

„החיים צריכים להימשך!“ היתה סיסמתה

דף חדש בחייה - והפכה אשת יחסי

לחיות -

דולות הלכן לגן, עבדתי בתל-אביב וגרתי בהרצליה. אבל הגרוע מכל, העבודה לא עניינה אותי.
את העניין מצאה אילנה בתחום שונה לגמרי. מכל אלמנות טרגדיית מינכן היא הידועה ביותר, את מירב מירצה וומנה השקיעה בטיפול בבעיותיהן של המשפחות השכולות, עבדה בהתנדבות באירגון נפגעי

קודם כל הסברתי לבתי הבכירה, אושרת, מה בדיוק קרה. ביקשתי ממנה שתבכה ובכיתי יחד איתה. באותו רגע קמתי בכורחות עצמי ואמרתי: 'זהו, החיים חייבים להימשך!'
„קמתי ויצאתי לעבודה, אחרי שש שנים שבהן לא עבדתי, זה היה קשה. שלומית, ה'קטנה, נשארה בבית עם מטפלת. הבנות הג-

אישל אילנה כאשת יחסי ציבור היתה; שלא בכוונה, במיסגרת עבודתה להנצחת זכר חללי מינכן. במיסגרת זו נפגשה עם עיתונאים, שלחה מיברקים לראש הממשלה, שרה-הוץ ויזר הכנסת, אירגנה משלחות, פטיציות והפגנות ורכשה לעצמה ניסיון רב.

תחילת הקאריירה

אילנה רומנו עם סינה צ'ארלס, זמרת הדיסקו הבריטית שביקרה בישראל, שלה הצליחה לארגן כיסוי עיתונאי נרחב, להפגיש עם ראש הממשלה, לארגן לכבודה מסיבות ואף בעיטה בכדור. של כוכב בית ד' ירושלים אורי מלמיליאן. אלא שסינה, הסובלת מאימת קהל, לא עמדה בתחייבויותיה הרבות, ואילנה לא תמיד הצליחה להביא אותה לפגישות אותן יזמה עבורה.

עם סינה

הרגע הנורא ביותר

אילנה רומנו נתמכת בהלוויית בעלה. היא היתה שרוייה במצב של עירפול חושים משך ארבעים ושמונה שעות. למען הילדות החליטה להיות חזקה ולהתגבר על האסון הכבד.

ב 5 בספטמבר 1972 היתה אילנה רומנו, עקרת בית צעירה ואם לשלוש בנות, בדרכה למספרה. למחרת היה אמור בעלה, מריסהמי שקולות יוסף רומנו, ספורטאי מצטיין ושליח ישראל לאולימפיאדת מינכן, לשוב ארצה מהאולימפיאדה. שתי בנותיהם, אושרת בת החמש ורוחה בת הארבע, היו בנגן הבת השלישית, שלומית בת ארבעה החודשים, ישנה במיטה בבית וביביסיטר השגיחה עליה. אילנה עשתה סידורים אחרונים לפני ה' יציאה מהבית. הרדיו במיטבה ניגן. לפתע הופסקה התוכנית המוסיקלית. הקריין הודיע כי מחבלים השתלטו על בניין המגורים של הספורטאים הישראליים במינכן. השעה היתה תשע בבוקר, ומאותה שעה ועד עצם היום הזה חיה אילנה רומנו בצילו של אותו מאורע טראגי, ששינה את חייה מן הקצה אל הקצה.

עד אז היתה האשה הנאה, בעלת ה' עיניים החומות הגדולות מפונקת. היו לה אומנם שלוש בנות אך בעלה יוסף, שלו היא קוראת עד היום בחיבה יוסי, נשא אותה על כפיים. אילנה רומנו מעולם לא שילמה חשבונות. היו לה עונרת צמודה, והשבון פתוח בבנק. היא לא הטריחה את עצמה לקניות. הבעל עשה זאת עבורה. היא קיבלה כוס קפה למיטה, ואם הת' חשק לה פיצה בארבע לפנות בוקר, מיהר למלא אחר מבוקשה.

„החיים חייבים להימשך!“

מה קרה לאשה הקטנה שחסתה בצילו של בעלה כל השנים, ולפתע עמדה גור כח נסיבות טראגיות? איך התגברה על ה' בעיות? כיצד שיקמה את חייה?

מספרת אילנה רומנו: „יום אחרי ההלווייה, כשישבת עדיין שבעה ב' בית הורי בעלי, ביקשתי לראות את הילדות. ברגע שהן הופיעו בפתח החללתי להיות חזקה, לקחת את עצמי בידיים.

האלמנה

אילנה רומנו מתנערת מן האומללות הכרוכה בכינוי זה. לדבריה, על כל אלמנה לשקם את חייה למען עצמה ולמען ילדיה, ולא לחיות בצל האסון הכבד כל ימי חייה.